

Edukacja Domowa: Najczęściej Zadawane Pytania

Education Otherwise- Organizacja charytatywna zajmująca się edukacją domową

STRESZCZENIE

Education Otherwise to organizacja charytatywna, która od ponad czterdziestu lat wspiera rodziny uczące się w domu. Nasze arkusze informacyjne opierają się na naszej wiedzy i doświadczeniu, wspartym, tam gdzie to odpowiednie, poradą prawną.

Główne Komunikaty

Szkoła nie jest obowiązkowa: Edukacja jest obowiązkowa, szkoła nie.

Edukacja domowa nie jest kwestią ochrony: Dzieci uczące się w domu nie są bardziej narażone na ryzyko niż inne dzieci.

Edukacja domowa to legalny wybór: Edukacja domowa ma równy status prawny co edukacja szkolna.

Brak konieczności programu nauczania: Rodzice mogą wybierać, jak uczą swoje dzieci, pod warunkiem, że edukacja jest odpowiednia dla dziecka.

Rodzice powinni odpowiadać na zapytania organu samorządowego: Organ samorządowy może zakładać, że edukacja nie jest odpowiednia, jeśli rodzice nie odpowiadają na zapytania, ale rodzic może wybrać, jak odpowiedzieć.

Organy samorządowe muszą działać rozsądnie: Organy samorządowe nie mogą żądać więcej informacji niż pozwala prawo i muszą zawsze działać w sposób rozsądny i proporcjonalny.

Polityka organu samorządowego musi być zgodna z prawem: Organy samorządowe nie mogą stosować polityk niezgodnych z ustawodawstwem i krajowymi wytycznymi.

Działania egzekucyjne mogą być szansą: Egzekwowanie obowiązku uczęszczania do szkoły może stanowić okazję do niezależnej oceny sytuacji domowej.

Specjalne potrzeby: Dzieci z niepełnosprawnościami mogą być i są skutecznie uczone w domu.

Spis treści

Edukacja jest obowiązkowa, szkoła nie jest.....	
Kwalifikacje	
Jak kształcić w domu	
Sprzęt i udogodnienia	
Socjalizacja.....	
Egzaminy.....	
Powiadomienie.....	
Szkoły specjalne	
Rozporządzenia o obowiązku szkolnym.....	
Rozpoczęcie edukacji domowej.....	
Zapytania lokalnych władz.....	
Lokalne władze nie akceptują, że edukacja jest odpowiednia.....	
Oficjalne powiadomienia i działania.....	
Proces egzekucyjny.....	
Ochrona i edukacja domowa.....	
Ochrona danych.....	

Wstęp

Education Otherwise (EO) to organizacja charytatywna, która od ponad czterdziestu lat wspiera edukację domową i rodziny uczące się w domu. Dla większości rodziców wybór edukacji domowej to wybór stylu życia, wymagający znaczącego zaangażowania czasu i zasobów; to nie jest coś, do czego rodzice zazwyczaj decydują się bez dużej ilości badań i refleksji.

Decyzja o edukacji domowej może być podjęta z wielu powodów, takich jak chęć szerokich podróży, chęć spędzania więcej czasu razem jako rodzina, zaspokajanie szczególnych zainteresowań dziecka, obecność specjalnych potrzeb u dziecka, prześladowania lub po prostu niesprzyjające środowisko szkolne.

EO często otrzymuje zapytania od rodziców dotyczące edukacji domowej, często związane z tym, jak powinni współpracować z organem samorządowym. To stało się szczególnie istotne dla rodziców po opublikowaniu Wytycznych Departamentu Edukacji Domowej dla Władz Lokalnych (EHEDGLA) w kwietniu 2019 roku i

bardziej niedawno po opublikowaniu Projektowych Wytycznych Ustawowych dla Władz Lokalnych dotyczących Edukacji Domowej przez rząd Szkocji.

EO uzyskała poradę od Radcy Królowej (QC, tytuł nadawany doświadczonemu adwokatowi) w celu udzielenia dokładnych informacji rodzicom. QC, którego zatrudniliśmy, specjalizuje się w prawie publicznym i prawie edukacyjnym, był byłym nieetatowym przewodniczącym Trybunału ds. Specjalnych Potrzeb Edukacyjnych i Niepełnosprawności oraz aktualnym członkiem Komisji ds. Równości i Praw Człowieka. Radca ten szkoli również prawników i innych w dziedzinie prawa edukacyjnego i publicznego.

Niniejszy arkusz informacyjny opiera się na poradzie, jaką EI otrzymała od tego radcy, ale rodzice powinni oczywiście uzyskać własną poradę prawną i nie powinni traktować go jako substytutu niezależnej porady prawnej.

Edukacja jest obowiązkowa, szkoła nie.

Edukacja jest obowiązkowa dla wszystkich dzieci w Anglii i Walii od dnia najwcześniejszego z dni 1 stycznia, 1 kwietnia lub 1 września po osiągnięciu dziecka 5 lat. Edukacja pozostaje obowiązkowa do ostatniego dnia czerwca roku akademickiego, w którym dziecko osiągnie 16 lat (do końca wakacji letnich). Szkoły najczęściej przyjmują dzieci od 4 roku życia, ale dziecko to pozostaje poniżej obowiązkowego wieku szkolnego, a rodzic może zdecydować, czy nie dostarczać dziecku edukacji do momentu, gdy stanie się ono obowiązkowe do szkoły.

Edukacja domowa to legalny wybór

Obowiązek zapewnienia dziecku odpowiedniej edukacji spoczywa na rodzicu, niezależnie od tego, jak dziecko jest edukowane, co wynika z Ustawy o Edukacji z 1996 roku, § 7:

„Rodzic każdego dziecka w wieku obowiązkowym szkolnym zobowiązany jest zapewnić mu efektywną pełnoetatową edukację odpowiadającą—
(a) jego wiekowi, zdolności i predyspozycjom oraz
(b) ewentualnym specjalnym potrzebom edukacyjnym, poprzez regularne uczestnictwo w szkole lub w inny sposób”.

Oznacza to, że edukacja domowa ma równy status prawny co edukacja szkolna, a rodzic może wybrać edukację domową w dowolnym momencie w trakcie obowiązkowych lat edukacji dziecka. W rzeczywistości edukacja domowa jest

domyślnym stanem, ponieważ dziecko nie staje się zarejestrowanym uczniem szkoły do momentu, aż rodzic zdecyduje się zarejestrować to dziecko w szkole.

(Proszę zobaczyć poniżej informacje o specjalnych szkołach i informacje dotyczące zarządzeń w sprawie obowiązku uczęszczania do szkoły).

Kwalifikacje

Nie ma określonych kwalifikacji, które rodzice muszą posiadać, aby uczyć swoje dziecko w domu.

Rodzice, którzy uczą w domu, posiadają różny poziom kwalifikacji akademickich i zawodowych, a niektórzy rodzice nie mają żadnych kwalifikacji, ale mimo to skutecznie uczą swoje dziecko.

Rodzice często opisują naukę z dzieckiem i zdobywanie wiedzy razem z dzieckiem, gdy dziecko zdobywa wiedzę.

Jak uczyć w domu

Edukacja domowa przyjmuje wiele form i może obejmować podejście silnie zorganizowane, z wykorzystaniem Krajowego Programu Nauczania, aż do „unschoolingu” lub mieszanki metod. Rodzic może wybierać, jak uczyć swoje dziecko, pod warunkiem, że edukacja jest odpowiednia dla wieku, zdolności, predyspozycji i ewentualnych specjalnych potrzeb dziecka.

Rodzice uczący w domu nie muszą nauczać Krajowego Programu Nauczania ani konkretnych przedmiotów. W rzeczywistości rodziny uczące w domu często mówią o ułatwianiu nauki swojego dziecka, a nie „nauczaniu”, ponieważ edukacja domowa często wygląda zupełnie inaczej niż edukacja szkolna. Rodzice nie muszą przyjąć harmonogramu, a wiele rodzin podejmuje dość relaksowane i nieformalne podejście, takie jak autonomiczne uczenie się. Rodziny często stwierdzają, że stosowanie podejścia opartego na projektach obejmuje wiele różnych przedmiotów i dyscyplin i pomaga rozwijać niezbędne umiejętności badawcze. Niemniej jednak dzieci muszą być zdolne do czytania, pisania i używania arytmetyki zgodnie z ich wiekiem, zdolnościami, predyspozycjami i ewentualnymi specjalnymi potrzebami. Precedens definiuje to jako umiejętność czytania, pisania i używania arytmetyki. Nie musi to odbywać się poprzez strukturyzowane lekcje i można to osiągnąć poprzez różnorodne podejścia do edukacji domowej. Rodzice często dostosowują swoje świadczenia edukacyjne, gdy sami i ich dziecko stają się bardziej przyzwyczajeni do edukacji domowej, dlatego mądrze jest nie wydawać dużej sumy pieniędzy na

materiały edukacyjne na początku. EI zaleca, aby rodzice poświęcili trochę czasu na zrozumienie, w jaki sposób ich dziecko uczy się najlepiej, zanim zdecydują się na znaczne zakupy.

Jaki sprzęt i jakie udogodnienia

Nie są wymagane żadne konkretne urządzenia ani udogodnienia, aby uczyć dziecko w domu. Dziecko nie musi na przykład mieć biurka, stałej klasy, sprzętu laboratoryjnego ani konkretnych materiałów. Niemniej jednak dziecko będzie się lepiej uczyć, jeśli będzie miało spokojne miejsce bez rozproszeń do nauki. Rodzice często martwią się, jak ich dziecko nauczy się przedmiotów, do nauki których w szkołach używane są specjalistyczne urządzenia, takie jak przedmioty ściśle. Jednak nie ma potrzeby, ponieważ istnieje wiele eksperymentów, które można przeprowadzić w domu, korzystając z podstawowych elementów znajdujących się w kuchni lub skrzynce z narzędziami. Rodzic może wybierać, jak uczyć swoje dziecko, pod warunkiem, że edukacja jest odpowiednia dla wieku, zdolności, predyspozycji i ewentualnych specjalnych potrzeb dziecka.

Rodzice mogą korzystać z dosłownie setek materiałów edukacyjnych, wielu z nich dostępnych bezpłatnie, na stronie internetowej EI pod adresem: educationotherwise.org. Obejmują one zakupione plany lekcji, zestawy naukowe, arkusze pracy, filmy i wiele różnych przedmiotów i informacji. Rodzice nie muszą projektować planów lekcji, jeśli nie chcą; wybór należy do rodzica.

Edukacja domowa różni się bardzo od edukacji szkolnej, ponieważ dziecko może poświęcić tyle czasu, ile chce na naukę na temat interesującego go tematu, zamiast mieć swój dzień podzielony na sekcje lekcji czy mieć określone daty na rozpoczęcie i zakończenie nauki. Ważne jest, aby pamiętać, że szkoły uczą dużą liczbę dzieci w standardowy sposób, dlatego został stworzony Krajowy Program Nauczania.

Edukacja domowa zazwyczaj nie jest kierowana przez przedmiot, tak jak edukacja szkolna, ale przez dziecko. Oznacza to, że dziecko jest skupione na edukacji, a nie na programie nauczania. Umieszczając dziecko na pierwszym miejscu, rodzic uczący w domu pozwala dziecku osiągnąć pełny potencjał, zamiast celu ustanowionego przez Krajowy Program Nauczania.

Edukacja domowa często obejmuje przedmioty, które są nieobecne w edukacji szkolnej, takie jak: geologia, nauka muzyczna, trening głosu, drama, występy, parkour, latanie, paleontologia i archeologia. Nauka często polega na korzystaniu z tematów jako wprowadzenia do wielu dziedzin i dyscyplin i pomaga rozwijać

podstawowe umiejętności badawcze. Jednak dzieci muszą być zdolne do czytania, pisania i używania arytmetyki zgodnie z ich wiekiem, zdolnościami, predyspozycjami i ewentualnymi specjalnymi potrzebami. To nie musi odbywać się poprzez strukturyzowane lekcje i można to osiągnąć poprzez różnorodne podejścia do edukacji domowej. Rodzice często dostosowują swoje świadczenia edukacyjne, gdy sami i ich dziecko stają się bardziej przyzwyczajeni do edukacji domowej, dlatego mądrze jest nie wydawać dużej sumy pieniędzy na materiały edukacyjne na początku. EO zaleca, aby rodzice poświęcili trochę czasu na zrozumienie, w jaki sposób ich dziecko uczy się najlepiej, zanim zdecydują się na znaczne zakupy.

Jednym z najważniejszych aspektów edukacji domowej jest to, że pozwala dziecku być traktowanym jako jednostka, a nie członek klasy, oraz uczyć się w stylu, który najlepiej im odpowiada.

Socjalizacja

To, jak zorganizować okazje do społecznego uczestnictwa dla dziecka edukowanego domowo, to zrozumiałe zmartwienie dla tych, którzy po raz pierwszy decydują się na edukację domową, co wymaga zrozumienia, czym jest normalna socjalizacja. Dzieci w szkole spędzają większość swojego czasu w grupie osób tego samego wieku i podobnego tła. Nasze społeczeństwo przyjęło to za normę, ale normalna socjalizacja różni się znacznie od socjalizacji w szkole. Edukacja domowa dostarcza bardziej naturalnej formy socjalizacji dla dziecka, ponieważ zazwyczaj spędza ono czas na nauce w gronie rodziny i społeczności lokalnej.

Dzieci uczące się w domu zazwyczaj nie uczestniczą w zabawach z dziećmi w określonym wieku, ale mają tendencję do spędzania czasu z osobami o różnym wieku, kulturze, pochodzeniu etnicznym, sytuacji ekonomicznej i światopoglądzie. Taka forma socjalizacji jest często znacznie bogatsza niż to, co może dostarczyć szkoła, i niektórzy rodzice, edukujący domowo, uważają tę różnorodność możliwości społecznych za ważną część swojej decyzji o edukacji domowej. Dotyczy to zwłaszcza tych, którzy uczą domowo, aby szeroko podróżować i doświadczać różnych narodów.

W Wielkiej Brytanii istnieją grupy edukacji domowej, gdzie rodziny spotykają się, aby nawiązywać kontakty społeczne, organizować wspólne możliwości nauki i wycieczki. Ponadto dzieci uczące się w domu mogą chcieć dołączyć do klubów takich jak harcerze, kadeci, kluby zainteresowań specjalnych czy sportowe.

Egzaminy

Dzieci uczące się w domu mogą zdawać egzaminy, takie jak GCSE i A-level. Jest to możliwe, ale często frustrujące przy ich organizacji, więc rodzice powinni zrobić to z odpowiednim wyprzedzeniem.

Wielu rodziców decyduje się na zorganizowanie egzaminów międzynarodowych GCSE (IGCSE) dla swoich dzieci, ponieważ są one znacznie mniej skłonne do obejmowania elementów pracy kursowej. IGCSE oferowane są przez egzaminacyjne komisje Edexcel i Cambridge.

Pierwszym krokiem do zorganizowania egzaminów jest znalezienie centrum egzaminacyjnego, które przyjmie dziecko. W większości przypadków dziecko zdaje egzamin jako osoba zewnętrzna. W Wielkiej Brytanii istnieje kilka specjalnych centrów, ale ich użycie jest zazwyczaj dość kosztowne. W większości przypadków rodzice uzgadniają z lokalnymi szkołami miejsce dla swojego dziecka; szkoły niezależne często są bardziej otwarte na przyjmowanie prywatnych kandydatów niż szkoły publiczne czy akademie. Niezależnie od miejsca, gdzie rodzic uzgadnia przeprowadzenie egzaminu, pobierana jest opłata, która zależy od danego centrum.

Powiadomienie

Jeśli dziecko nigdy nie uczęszczało do szkoły, rodzic zazwyczaj nie musi powiadamiać o tym żadnej instytucji czy organizacji. Jeśli rodzice nie mieszkają razem, rodzic, u którego dziecko zazwyczaj przebywa, musi omówić decyzję z drugim rodzicem, zanim dziecko osiągnie wiek szkolny obowiązkowy. Dzieje się tak dlatego, że każda osoba odpowiedzialna za dziecko ma prawo uczestniczyć w decyzjach dotyczących jego edukacji. Rodzic, który nie zgadza się z decyzją rodzica, u którego dziecko mieszka, o edukacji domowej, może złożyć wniosek do sądu o zobowiązanie dziecka do uczęszczania do szkoły. Takie postępowanie może być stresujące, kosztowne i niepokojące dla dziecka, więc zazwyczaj lepiej go unikać. Jeśli dziecko jest zapisane do szkoły mainstream w Anglii lub Walii (nie do szkoły specjalnej), rodzic musi powiadomić dyrektora szkoły, że dziecko będzie teraz edukowane domowo. Dotyczy to niezależnie od tego, czy dziecko posiada Indywidualny Plan Edukacyjny (IPE) (ALN w Walii). Powiadomienie nie musi być szczegółowe i może przyjąć dowolną formę, wymagane jest jedynie oświadczenie:

'Dear (Headteachers name),

Ref: (Name of child and date of birth)

Please remove (child's name) from the school roll with immediate effect as (he/she) is now home educated in accordance with the 1996 Education Act s.7.

Please confirm receipt of this letter and that (child's name) has been removed from the roll in accordance with the Education (Pupil Registration) (England) Regulations 2006 s(8)(1)(d).

(In Wales this should be: The Education (Pupil Registration) (Wales) Regulations 2010 s(8)(1)(d)).

Prawo wymaga, aby tylko jeden rodzic zawiadomił szkołę, że dziecko będzie edukowane domowo, i szkoła musi działać zgodnie z tym zawiadomieniem. Jednak, podobnie jak w przypadku dzieci, które nigdy nie uczęszczały do szkoły, decyzję należy omówić z drugim rodzicem, jeśli rodzice już nie mieszkają razem.

Szkoły muszą działać zgodnie z zawiadomieniem o wyrejestrowaniu dostarczonym przez rodzica i nie mogą opóźniać usunięcia dziecka z listy uczniów. W Anglii usunięcie z listy uczniów musi nastąpić w ciągu 5 dni od otrzymania zawiadomienia przez szkołę, w Walii usunięcie musi nastąpić w ciągu 10 dni. Powiadomienie może przyjąć dowolną formę pisemną, pod warunkiem, że stwierdza, że miejsce dziecka w szkole nie jest już wymagane, ponieważ dziecko jest teraz edukowane domowo. Rodzic nie jest zobowiązany dostarczać powiadomienia w formie preferowanej przez szkołę, ani nie musi spotykać się z personelem szkoły, aby omówić swoją decyzję o edukacji domowej. Również nie jest wymagane, aby rodzic skontaktował się z lokalnym organem władzy lub powiadomił go o swojej decyzji o edukacji domowej, ale może to zrobić, jeśli chce. Rodzic nie jest zobowiązany do podawania powodów decyzji o edukacji domowej, ale oczywiście może to zrobić, jeśli chce. Odrębne przepisy obowiązują dla niektórych dzieci w szkołach specjalnych oraz gdy obowiązuje decyzja o obowiązkowym uczęszczaniu do szkoły.

Jeśli szkoła, czy też specjalna szkoła, do której uczęszcza dziecko na podstawie umowy prywatnej, odmówi usunięcia dziecka z listy uczniów, działa niezgodnie z prawem. Niektóre szkoły sugerują "okres ochłodzenia", ale nie ma prawnej podstawy do tego. Niektóre samorządy również nakazują szkołom, aby nie usuwały dziecka z listy, ale również jest to niezgodne z prawem. Jeśli szkoła nie usunie imienia dziecka z listy, rodzice nie mogą być ukarani grzywną ani nie mogą być ścigani karą (niezależnie od tego, czy szkoła czy samorząd twierdzą inaczej), ponieważ dziecko przestaje być uczniem od dnia, w którym szkoła otrzymuje pisemne zawiadomienie od rodzica o tym, że dziecko jest edukowane domowo. Jeśli szkoła lub samorząd próbują opóźnić usunięcie z listy, rodzice powinni przypomnieć im o stosownych przepisach podanych w liście o usunięciu dziecka z listy.

Szkoły specjalne

Dzieci z potrzebami specjalnymi stanowią znaczący odsetek dzieci uczonych w domu i mogą być skutecznie edukowane w domu. Jednakże, jeśli dziecko uczęszcza do szkoły specjalnej na podstawie ustaleń dokonanych przez władze lokalne, wymagana jest zgoda tych władz na usunięcie imienia dziecka z listy uczniów tej szkoły.

Zgoda jest prośbą otrzymaną na piśmie i nie może być nieuzasadnienie odmówiona przez władze lokalne, jednakże istotne jest, aby rodzic zawarł w swoim podaniu szczegóły dotyczące tego, w jaki sposób zamierza zaspokoić specjalne potrzeby edukacyjne dziecka. Władze lokalne mogą odmówić zgody, ale muszą podać powody odmowy, które rodzic może zakwestionować.

Komfortowe środowisko domowe może stanowić lepsze środowisko nauki niż szkoła, zwłaszcza dla dziecka z specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Jeśli dziecko uczęszcza do szkoły specjalnej na podstawie prywatnej umowy, rodzic musi tylko powiadomić dyrektora, tak jak dziecko uczęszczające do szkoły ogólnej.

Rozkazy dotyczące obecności w szkole (School Attendance Order (SAO))

Jeśli dziecko jest zapisane do szkoły zgodnie z rozkazem dotyczącym obecności w szkole, nie może być usunięte z listy uczniów, chyba że ten rozkaz zostanie odwołany. Oczywiście nie dotyczy to normalnych okresów przejściowych, gdy dziecko przestanie uczęszczać na stałe.

Jeśli rodzic chce edukować swoje dziecko w domu, a dziecko podlega rozkazowi dotyczącemu obecności w szkole, musi poprosić władze lokalne o odwołanie tego rozkazu (lub jego zmienienie na inną szkołę) przed usunięciem dziecka z listy. Władze lokalne rzadko zgadzają się na edukację domową dla dziecka uczęszczającego do szkoły na podstawie rozkazu dotyczącego obecności w szkole, ale jeśli rodzic może udowodnić, że świadczenie edukacyjne będzie odpowiednie dla wieku, zdolności, predyspozycji i ewentualnych specjalnych potrzeb dziecka, to władze lokalne mogą wyrazić zgodę.

Warto zauważyć, że tylko osoba posiadająca odpowiedzialność rodzicielską może zarejestrować dziecko w szkole; władze lokalne ani osoba bez odpowiedzialności rodzicielskiej, nawet biologiczny rodzic, nie mogą tego zrobić. Jeśli szkoła zarejestrowała dziecko bez upoważnienia rodzica z odpowiedzialnością rodzicielską, szkołę należy poinformować, że rejestracja ta jest niezgodna z prawem. Ważne jest, aby rodzic w tej sytuacji nie pozwolił dziecku uczestniczyć w szkole lub

EDUCATION OTHERWISE

zgodzić się na "próbę" w szkole, ponieważ mogłoby to być traktowane jako zarejestrowanie dziecka.

Rozpoczęcie edukacji domowej

Edukacja musi być, zgodnie z prawem, odpowiednia od pierwszego dnia. Jednakże, prawo uznaje, że rzeczy mogą chwilę trwać, zanim wszystko się ustabilizuje. To nie oznacza, że rodzic może mieć okres bez nauki; oznacza to, że władze lokalne powinny uznać, że edukacja może istotnie się zmieniać we wczesnych fazach.

Rodziny uczące w domu nie muszą pracować w określonych godzinach, dniach ani w konkretnych okresach. To, co muszą zrobić, to zapewnić, że edukacja jest pełnoetatowa i odpowiednia dla wieku dziecka, jego zdolności i predyspozycji, a także ewentualnych specjalnych potrzeb.

Nie ma definicji pełnoetatowej nauki, ale tam, gdzie władze lokalne zapewniają edukację w domu dla dzieci, które nie mogą uczęszczać do szkoły (EOTAS), jest to zazwyczaj nie więcej niż pięć godzin tygodniowo. Niezależne placówki edukacyjne muszą się zarejestrować jako szkoły, jeśli zapewniają edukację przez więcej niż osiemnaście godzin tygodniowo, a szkoły zazwyczaj oferują około 4,5 godziny dziennie przez 190 dni w roku. To samo dotyczy rodzica uczącego w domu przez 16 godzin tygodniowo, jeśli uczą go co tydzień.

Byłoby trudno zapewnić pełnoetatową edukację w zaledwie pięć godzin tygodniowo (EOTAS), ale jeśli władze lokalne pytają, jak długo rodzic udziela nauki, czasem przydatne jest wyjaśnienie tej sytuacji, aby pokazać, jak korzystne jest świadczenie edukacji domowej w porównaniu.

Ważne jest pamiętać, że jeśli dziecko uczące się w domu ma ponad szesnaście lat, zasady dotyczące świadczeń rodzinnych wymagają, aby otrzymywało co najmniej 12 godzin bezpośrednio nadzorowanej edukacji każdego tygodnia.

Pytania władz lokalnych

Rodzice nie są zobowiązani do wypełniania formularzy wysyłanych do nich przez władze lokalne, ani do rejestrowania się w władzach lokalnych, chociaż władze lokalne mogą prowadzić wewnętrzną listę (lub rejestr) dzieci uczących się w domu. Oczywiście rodzice mają prawo do wypełniania formularzy i rejestracji, jeśli tak zechcą. Jeśli władze lokalne piszą do rodzica, wysyłając formularze, dokonują one nieoficjalnego zapytania. Każde zapytanie musi być rozsądne i proporcjonalne.

Oznacza to, że władze lokalne nie mogą żądać od rodzica nic więcej niż minimalne informacje potrzebne do ustalenia, czy świadczenie edukacyjne jest odpowiednie. Nie ma prawnego wymogu, aby rodzic odpowiedział, ale precedens (prawo precedensowe) mówi, że jest to mądre. EO również zaleca to samo, ponieważ jeśli rodzice nie odpowiedzą, władze lokalne mogą zakładać, że edukacja nie jest odpowiednia i rozpocząć proces dotyczący obecności w szkole.

W tej sytuacji rozsądne jest, aby rodzic dostarczył władzom lokalnym zarys świadczenia edukacji domowej, włączając w to odniesienie do osiągnięć dziecka. Jeśli rodzic zaczął uczyć dziecko niedawno, nie jest w stanie podać szczegółów osiągnięć, ale powinien podać szczegóły dotyczące aktualnego poziomu osiągnięć dziecka, aby można było odnosić się do tych osiągnięć w dalszym etapie edukacji domowej.

Ważne jest, aby rodzic wyjaśnił, co dziecko robi i jak się uczy, ponieważ władze lokalne nie są zobowiązane do akceptacji "oświadczenia intencji". Oznacza to, że jeśli rodzic pisze "zamierzamy zrobić X", zamiast wyjaśnienia, co faktycznie robią, to nie będzie wystarczające dla władz lokalnych. Ważne jest również, aby rodzic dołączył listę zasobów, których używają, i okazji do kontaktów społecznych, jakie dziecko ma.

Często przydatne jest, aby rodzic uzyskał szkolne dokumenty dziecka przy najwcześniejszej okazji, ponieważ mogą one stanowić dowód standardu osiągnięć dziecka przed rozpoczęciem edukacji domowej i działać jako punkt odniesienia do rozpoznania postępów. Rodzic może po prostu poprosić o dokumenty, a szkoła może je dostarczyć, ale jeśli tego nie zrobią, rodzic może złożyć "żądanie dostępu do informacji". To jest list, w którym prosi się o materiały i stwierdza, że jest to żądanie dostępu do informacji. List powinien określać daty i rodzaj materiału wymaganego. Należy pamiętać, że wiek prawny do udzielenia zgody na przetwarzanie danych wynosi 13 lat, więc jeśli dziecko ma 13 lat lub więcej, powinno również podpisać wniosek. Władze lokalne zależą na tym, aby zapewnić, że świadczenie edukacyjne jest efektywne i obejmuje pełny wymiar czasu zgodnie z wymaganiami Ustawy o Edukacji z 1996 roku, §7. Musi ono być odpowiednie dla wieku, zdolności i predyspozycji dziecka, uwzględniając ewentualne specjalne potrzeby edukacyjne, czy to przez regularne uczestnictwo w szkole, czy w inny sposób.

Definicja "efektywności", oparta na precedensie, mówi o tym, że edukacja powinna "osiągać to, co sobie założyła". Rodzice powinni także odwołać się do powszechnie zrozumiałego znaczenia, czyli że edukacja jest dobrze zorganizowana i kompetentna. "Dobrze zorganizowane" nie oznacza, że edukacja musi być ustrukturyzowana, ale oznacza, że rodzice powinni zadbać o to, aby niezależnie od stosowanej metody, edukacja była nadzorowana, obejmowała odpowiednie zasoby i

zapewniała dziecku wystarczające możliwości nauki w celu osiągnięcia jego potencjału.

"Edukacja odpowiednia" to taka, która przygotowuje dziecko do życia we wspólnocie, do której należy, zamiast do ogólnego stylu życia w kraju, o ile nie zamyka ona opcji dziecka na późniejsze lata. Edukacja powinna pomóc dziecku stać się niezależnym dorosłym, zdolnym do uczestnictwa w życiu codziennym, gdziekolwiek zdecyduje się mieszkać. Edukacja musi być dostosowana do indywidualnych potrzeb dziecka, a także odpowiednia do wieku; jeśli dziecko ma 15 lat, nie powinno się pracować nad podstawowym czytaniem, chyba że ma specjalne potrzeby.

Edukacja musi być również odpowiednia do zdolności i predyspozycji dziecka. To może być mylące, ale w prostych słowach, zdolność to potencjał dziecka, czyli to, co dziecko może osiągnąć dzięki odpowiedniej edukacji. Zdolność to to, co dziecko potrafi zrobić teraz. Jeśli dziecko ma zdolność matematyczną, może wykonywać działania umysłowe już w wieku pięciu lat, ale rodzic nie powinien prosić dziecka o mnożenie ułamków. Dziecko ma zdolność do matematyki, a dzięki odpowiedniej edukacji osiągnie zdolność w matematyce.

Jeśli dziecko ma specjalne potrzeby, informacje przekazane władzom lokalnym powinny dowodzić, że edukacja dostarczana jest odpowiednia dla tych potrzeb.

To całkowicie zależy od rodzica, w jaki sposób przekazuje informacje na temat edukacji domowej władzom lokalnym, a EO zaleca, aby było to w formie raportu edukacyjnego. Jednak jeśli rodzic uczestniczy w postępowaniu zgodnie z Ustawą o Dzieciach z 1989 roku z drugim rodzicem dziecka, często dobrym pomysłem jest spotkanie z urzędnikiem władz lokalnych. Ponieważ władze lokalne mogą dostarczyć niezależnych dowodów dla sądu lub drugiego rodzica dziecka, że edukacja domowa jest odpowiednia. Sądy często zarządzają, aby rodzic uzyskał raport od władz lokalnych, a unikanie tego może być pozytywnie oceniane w większości przypadków.

Władze lokalne mogą nie narzucać, w jaki sposób rodzic dostarcza informacje i w jakiej formie, ani wymagać wizyty w domu, próbek pracy czy profesjonalnego raportu. Lokalna władza, która wymaga takich działań, działałaby niezgodnie z prawem. Jeśli rodzic odmówi przestrzegania takiej nielegalnej polityki, nie stanowi to podstawy do podjęcia działań prawnych, takich jak wydanie nakazu obowiązkowej nauki w szkole.

Rodzice nie są zobowiązani do:

- a) Spotkania się z urzędnikiem edukacji;**
- b) Pozwolenia urzędnikowi edukacji na odwiedzenie domu rodziny;**
- c) Przedstawiania profesjonalnego raportu do departamentu edukacji, w tym raportu od profesjonalisty zaangażowanego w dostarczanie edukacji domowej;**
- d) Przedstawiania próbek pracy dziecka lub**
- e) Przedstawiania fotografii prac dziecka.**

Ponieważ nie istnieje prawna podstawa dla lokalnych władz do żądania takich informacji. W Walii nie jest to wyraźnie wyjaśnione w przewodniku dotyczącym edukacji domowej, ale jest to jednak sytuacja prawna. W Anglii, Wytyczne Departamentu ds. Edukacji Domowej dla Władz Lokalnych (EHEDGLA) potwierdzają to:

"6.12 Przy rozważaniu, czy jest zadowolony z odpowiedzi rodzica na ogłoszenie zgodnie z § 437(1), władza ma prawo rozważyć inne dostępne jej istotne informacje... Oczywiście, władza lokalna powinna rozważyć informacje dostarczone przez rodziców, samodzielnie. Na przykład władza nie powinna odrzucać informacji dostarczonych przez rodziców tylko dlatego, że nie są w formie preferowanej przez władze (np. raportu od wykwalifikowanego nauczyciela)".

Należy zauważyć, że rząd Walii niedawno opublikował przewodnik dotyczący edukacji domowej, który rodzice i niektóre władze lokalne interpretują jako nakazujący spotkania z rodzicami i dziećmi. Jednak rodzice są wolni odmówić takiego spotkania. Jeśli tak zrobią, ważne jest, aby informacje dostarczone były władzom lokalnym w inny, odpowiedni sposób. Precedens prawny pokazuje, że istnieją przypadki, w których władze lokalne mogą wymagać wizyty domowej, ale tylko w bardzo nietypowych okolicznościach. Nie powinny tego robić rutynowo ani tylko dlatego, że dziecko miało problemy w szkole, niską frekwencję, wsparcie opieki społecznej czy podobne cechy.

Władze lokalne muszą rozważyć, należy poprawnie zrozumieć i zazwyczaj działać zgodnie z opublikowanymi wytycznymi, takimi jak EHEDGLA, chyba że istnieje powód, by tego nie robić w konkretnej sytuacji. Władze lokalne muszą być w stanie udowodnić, że mają uzasadniony powód do nieprzestrzegania wytycznych, a istnieje znaczny precedens prawny, który to popiera. Chyba że władza lokalna jest w

stanie wykazać, że ma uzasadniony powód do odstąpienia od wytycznych, działa niezgodnie z prawem, jeśli ich nie przestrzega.

Jeśli władza lokalna ma lokalną politykę zgodną z wytycznymi, to dla rodziców warto jest zastosować się do tej polityki. Jeśli polityka lokalnej władzy nie jest zgodna z wytycznymi, nie może ona wymagać od rodziców przestrzegania tej polityki lokalnej. Niektóre władze lokalne starają się narzucić swoją politykę lokalną, niezależnie od tego, jak jednoznacznie są informowane, że jest to nielegalne. Jeśli władza lokalna tak postępuje, rodzice mogą podjąć przeciwko nim kroki prawne.

Jeśli władza lokalna nie akceptuje, że edukacja domowa jest odpowiednia, rodzic powinien napisać do władz lokalnych, prosząc o szczegóły dotyczące konkretnych obaw i wyjaśnienie, dlaczego podjęto taką decyzję. Jest to nieuzasadnione, aby oczekiwać od rodzica, że zajmie się rzekomymi obawami, jeśli nie wie, jakie to są obawy, a uzasadnione jest oczekiwanie, że władze lokalne wyjaśnią swoje obawy. Rodzice powinni wyraźnie zaznaczyć, że udzielą informacji w celu odpowiedzi na wszelkie obawy, jak tylko szczegóły zostaną dostarczone. Władze lokalne muszą dołożyć rozsądnych starań, aby rozwiązać wszelkie obawy nieformalnie, ponieważ nieczynienie tego i natychmiastowe sięgnięcie po środki formalne (szczególnie jeśli jest to polityka władz) byłoby niezgodne z prawem.

Po uzyskaniu szczegółów dotyczących obaw władz lokalnych, ważne jest, aby rodzice dostarczyli informacje, które dowodzą, że edukacja jest odpowiednia w obszarach, które budzą wątpliwości. To od rodzica zależy, w jaki sposób dostarcza informacje, ale jasne i pouczające wyjaśnienie powinno zostać uznane za wystarczające.

Formalne powiadomienia i działania

Ważne jest, aby rodzic poprosił władze lokalne o szczegóły, dlaczego nadal nie są zadowolone, aby rodzic mógł odpowiednio zareagować na powiadomienie. Robiąc to, rodzice powinni jasno wyrazić zamiar odpowiedzi na powiadomienie, jak tylko uzyskają wymagane informacje.

Rząd lokalny powinien wyjaśnić rodzicom, co ich niepokoi, i dać rodzicom odpowiednią szansę na odpowiedź oraz skrupulatne rozważenie ich odpowiedzi. Rodzice powinni podjąć kroki w celu rozwiązania obaw, które władze lokalne mają, a jeśli władze lokalne są zadowolone w tym punkcie, nie powinny występować z nakazem obowiązkowej nauki w szkole.

Nakazy obowiązkowej nauki w szkole mogą być wystawiane przez władze lokalne, jeśli nie są zadowolone z dowodów dostarczonych przez rodzica po wystawieniu powiadomienia zgodnie z § 437. Jeśli nakaz obowiązkowej nauki w szkole zostanie wydany, rodzic ma kolejną szansę dostarczenia dowodów władzom lokalnym i powinien to zrobić.

Warto zauważyć, że władza lokalna nie może wydać nakazu obowiązkowej nauki w szkole jedynie z powodu tego, że rodzic nie stosuje się do lokalnej polityki, która nie jest zgodna z prawem.

Przesyłając dodatkowe informacje w tym momencie, rodzice powinni poprosić władze lokalne o unieważnienie nakazu obowiązkowej nauki w szkole. Rodzice powinni pamiętać, aby dostarczyć dowodów na to, że edukacja jest odpowiednia dla wieku, zdolności, predyspozycji i ewentualnych specjalnych potrzeb ich dziecka; różne dzieci będą demonstrować różne zdolności.

Jeśli władze lokalne odmówią unieważnienia nakazu obowiązkowej nauki w szkole, rodzic może poprosić Sekretarza Stanu ds. Edukacji o rozważenie jego unieważnienia. To prawo rodzica składać takie żądanie, a władza lokalna nie powinna próbować go od tego odwieść. Oznacza to w praktyce napisanie do odpowiedniego urzędnika w DfE, dostarczenie wszystkich dowodów, jakie rodzic posiada, i poproszenie tego urzędnika o unieważnienie nakazu.

Niestety, DfE rzadko odwołuje decyzję o obowiązku uczęszczania do szkoły, i może się zdarzyć, że w tym momencie najlepszym rozwiązaniem jest, aby rodzic pozwolił organowi lokalnemu wnosić przeciwko nim oskarżenie, aby obiektywny sąd mógł przeanalizować dowody i zdecydować, czy nakaz powinien zostać odwołany, czy nie.

Postępowanie egzekucyjne

Prawnie organ lokalny może oskarżyć rodzica o brak zgodności z nakazem uczęszczania do szkoły, bez względu na fakt, że złożyli wniosek do DfE o odwołanie nakazu uczęszczania do szkoły. Jednak sąd prawdopodobnie chciałby poznać wynik tego wniosku przed podjęciem decyzji.

Warto pamiętać, że postępowania karne są wszczynane przez urzędników organu lokalnego, a sąd nie ma informacji o sprawie poza materiałem dostarczonym przez organ lokalny. Rodzice powinni dostarczyć własne informacje do sądu wraz z dobrze przedstawionym opisem świadczenia edukacji. Rodzice często boją się

otrzymywania aktów oskarżenia i czasem panikują. W rzeczywistości, w wielu przypadkach otrzymanie aktów oskarżenia to szansa dla rodzica, ponieważ mogą oni udowodnić przed sądem, że ich świadczenie edukacyjne jest odpowiednie, a sąd będzie podchodził do ich dowodów w sposób niezależny.

Pierwszym krokiem, jaki rodzic powinien podjąć, jest skontaktowanie się z prawnikiem zajmującym się sprawami karnymi. Wskazane jest znalezienie kogoś, kto ma wiedzę na temat edukacji domowej, ale niestety są dość rzadko spotykani. EO może nie polecać prawnika rodzicom, ale możemy podać dane prawników, o których rodzice powiedzieli nam, że im pomogli.

Jeśli rodzic ma niskie dochody, może zakwalifikować się do pomocy prawnej, a prawnik pomoże mu obronić się przed oskarżeniem. Jeśli rodzice nie kwalifikują się ze względu na niskie dochody, mogą wynająć odpowiedniego prawnika, ale muszą ponieść koszty samodzielnie. Oczywiście, jeśli rodzic odniesie sukces w obronie sprawy, może poprosić sąd o nakazanie kosztów przeciwko organowi lokalnemu, i powinien to zrobić.

Jeśli rodzic nie może sobie pozwolić na prawnika lub skorzystanie z pomocy prawnej, pierwsza rozprawa powinna być prosta. To tzw. rozprawa o „plea”. Na tej rozprawie wymagane jest, aby rodzic pojawił się na czas, ubrał się elegancko, aby okazać szacunek dla sądu, i gdy sąd zapyta „jak się odpowiada”, jasno stwierdził: „nie winny”. Oczywiście, jeśli rodzic nie zapewnił odpowiedniego wykształcenia, nie powinien osiągnąć tego etapu bez podjęcia kroków w tym kierunku.

Obrona w sprawie nakazu uczęszczania do szkoły polega na udowodnieniu sądowi, że świadczenie edukacyjne jest odpowiednie. Ważne jest, aby rodzic przedstawił dowody sądowi do sprawdzenia. Mogą tego nie robić na rozprawie „plea”, ale będą mieli okazję zrobić to na następnej rozprawie. Jeśli świadczenie edukacyjne wcześniej nie było odpowiednie, ale jest odpowiednie w czasie pełnej rozprawy sądowej, to nadal jest obroną wobec nakazu uczęszczania do szkoły.

Jeśli rodzice mogą sobie pozwolić na trochę reprezentacji, najważniejsza jest pełna rozprawa. Jeśli rodzice nie mogą być reprezentowani, mogą zabrać ze sobą przyjaciela do sądu, ale przyjaciel nie może przemawiać w imieniu rodzica bez zgody. Mogą dyskretnie pomóc rodzicowi. Przyjaciel, który przychodzi, aby wspierać kogoś w sądzie, jest określany jako „przyjaciel McKenzy”. Na rozprawie sądowej rodzice powinni mówić wyraźnie i wyjaśnić, co zrobili, aby udowodnić, że ich edukacja jest odpowiednia, odwołując się do dowodów.

Warto zauważyć, że opublikowane dane wskazują, że ponad dwie trzecie spraw egzekucyjnych wygrywają rodzice, co jasno pokazuje, że rodzice mogą skutecznie bronić się przed działaniami egzekucyjnymi.

Jeśli organ lokalny wysyła zawiadomienia na podstawie Ustawy o Edukacji z 1996 r., lub wszczyna postępowanie egzekucyjne przeciwko rodzicowi uczącemu domowo, gdy ten jest na urlopie z miejsca zamieszkania, rodzic powinien wysłać pilnego e-maila do organu lokalnego, wyjaśniając, że nie otrzymał żadnych dokumentów. Następnie należy wysłać list za potwierdzeniem odbioru. Rodzic powinien poprosić organ lokalny o traktowanie sprawy jako „nieformalne” zapytanie i udzielenie im pewnego czasu na przedstawienie dowodów. Organ lokalny powinien zgodzić się na to, ponieważ w przeciwnym razie nie działałby rozsądnie. W takim przypadku rodzic powinien jasno wyjaśnić organowi lokalnemu, że przedstawi raport edukacyjny w ciągu piętnastu dni roboczych. Ważne jest, aby faktycznie przedstawić raport.

Jeśli organ lokalny nie postępuje rozsądnie i kontynuuje egzekucję, rodzic powinien wyjaśnić to sądowi pisemnie, że nie otrzymał dokumentacji przed tą datą i nie dano mu możliwości odpowiedzi. Rodzic powinien poprosić sąd o umorzenie sprawy. Sądy często nie umarzają spraw, ale zazwyczaj odrocza rozprawę, aby dać rodzicom czas na odpowiedź organowi lokalnemu.

Ochrona dzieci i edukacja domowa

Wielu rodziców zrozumiale oburza się, gdy media i opinia publiczna mylą edukację domową z obawami o ochronę dzieci. Dzieci uczące się domowo nie są bardziej narażone na rzeczywiste obawy o ochronę dzieci, niż inne dzieci. W rzeczywistości dzieci uczące się domowo są mniej podatne na plany ochrony dzieci niż inne dzieci, pomimo znacznie większego skupienia na dzieciach uczących się domowo.

Niekiedy mylni członkowie społeczeństwa, nauczyciele, pielęgniarki środowiskowe i inni zgłaszają dziecko uczące się domowo do służb społecznych, wyłącznie dlatego, że jest ono uczące się domowo. Takie zgłoszenie ze strony profesjonalnej osoby stanowiłoby naruszenie praw rodzica do ochrony danych. Jeśli rodzic otrzymuje kontakt od pracownika socjalnego, informującego, że zgłoszenie zostało złożone w związku z ich dzieckiem uczącym się domowo, pierwszym krokiem w tej sytuacji jest poproszenie przypisanego pracownika socjalnego o potwierdzenie na piśmie pełnych powodów jego zaangażowania.

EDUCATION OTHERWISE

Jeśli organ lokalny, po rozważeniu dostępnych dowodów, doszedł do wniosku, że świadczenie edukacyjne dziecka jest tak niewłaściwe, że powoduje zaniedbanie dziecka, jest zobowiązany zgłosić ten problem do służb społecznych ds. dzieci. Jeśli pracownik socjalny stwierdzi, że taka sytuacja zachodzi, to jego zaangażowanie w rodzinę jest całkowicie zgodne z prawem. Jeśli pracownik socjalny potwierdzi, że jedynym powodem jego zaangażowania jest fakt, że dziecko uczy się domowo, lub że rodzic odmówił przestrzegania polityki organu lokalnego, która sama w sobie jest nielegalna, to nie ma powodu, aby był zaangażowany w rodzinę. W takim przypadku rodzic powinien rozważyć złożenie formalnej skargi do służb społecznych na temat zaangażowania pracownika socjalnego.

Jeśli skarga zostanie odrzucona lub nie zostanie uwzględniona, rodzic ma prawo złożyć skargę do Rzecznika Praw Obywatelskich (LGO) lub wytoczyć sprawę sądową przeciwko organowi lokalnemu za niedotrzymywanie prawa.

Ochrona danych

Jeśli rodzic otrzymuje formularze do wypełnienia od organu lokalnego i zdecyduje, że chętnie to zrobi, ważne jest, aby dokładnie sprawdzić, czy formularze zawierają oświadczenie dotyczące ochrony danych. Organ lokalny często umieszcza ogólnikowe oświadczenie na formularzach, i łatwo jest je podpisać, nie zastanawiając się zbyt nad znaczeniem. Rodzice nie muszą podpisywać takiego oświadczenia i mogą napisać do organu lokalnego, informując, że nie wyrażają zgody na przetwarzanie ich danych bez ich wyraźnej zgody w każdym przypadku.

Organ lokalny powinien zastosować się do tej prośby, chyba że może udowodnić, że jedno z wyjątków odnoszących się do RODO jest zastosowane. Wszelkie udostępnianie danych przez organ lokalny musi być zgodne z RODO, Ustawą o Ochronie Danych z 2018 roku oraz prawem ochrony praw człowieka. Organ lokalny nie może polegać na własnej polityce lokalnej do udostępniania danych.

EO życzy wszystkim rodzicom uczącym domowo i ich dzieciom wszystkiego najlepszego na przyszłość.